

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Familien

Jørgen Tumyr Thorsen

★ 16.09.1933 † 09.03.2024

Austrheim kyrkje tirsdag 19. mars 2024

*Prest: Stein Hugo Fykse
Organist: Jostein Hauge*

DAHLS | VATNE
begravelsesbyrå

PRELUDIUM

Hildringstimen – F. Ludt

ÅPNINGSSALME

Eg veit ei hamn for meg som heimlaus vankar,
og som i livsens storm så lett driv av.
Eg veit ei hamn for mine redde tankar
som flyg lik trøytt fuglar over hav.

Eg veit ei hamn, der hjarta mitt kan kvile
når det er sårt og veit seg ingen fred.
Eg veit ei hamn, der sola klårt skal smile
når alle mine ljøs har brunne ned.

Eg veit ei hamn når eg mot kvelden seine
skal styre inn mot dødens mørke strand.
Eg veit ei hamn, og berre denne eine,
der eg frå strid og naud stig frelst i land.

Eg veit ei hamn som heiter Kristi nåde,
ei hamn i livsens jag og dødens natt.
Der er det bot for brot og vern mot våde,
der finn mitt mødde hjarta heimen att.

MINNEORD

MUSIKKAVSPILLING

Smile – Chaplin/Turner/Parsons

Natalie Cole

SALME FØR TALEN

Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.
Lyset fyller haven, se, en engel kom,
åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom!

Omkved

Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.

Se, Herren lever! Salig morgenstund!
Mørkets makter bever. Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger: Frelseren er her!
Pris ham, alle tungar, Kristus Herre er!
Omkved

Frykt ikke mere! Evig er han med.
Troens øye ser det: Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære, seier er hans vei,
evig skal han regjere, aldri frykter jeg.
Omkved

TALE OG BØNN

Vår Far i himmelen!
Lat namnet ditt helgast. Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting, men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt, og makta og æra i all æve. Amen

SALME ETTER JORDPÅKASTELSEN

Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Mitt skip er lite og havet stort, det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde, når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

La ankret falle! Jeg er i havn i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelasers favn, han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller, mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

POSTLUDIUM

Ut mot havet – E. Fliflet Bræin